

У руској представи Дан радија сарадници једне радиостанице одржавају маратон за помоћ туристима који су се заглавили у Конгу. У маратону учествују популарне групе. Један од музичара почиње да говори: ми се врло бринемо за туристе у Конгу. Али тема се изненада мења - машу му рукама: не, не, друга тема! ОК, каже музичар, ми се не бринемо за туристе у Конгу, шта су они у ствари тамо тражили?

Да се сетимо ове епизоде навела су нас изјаве известиоца Парламентарне скупштине СЕ Дика Мартија. Још крајем децембра из његовог реферата сазнали смо да је Хашим Тачи крајем 90-их година водио мафијашку структуру која има иза себе шверц оружја и наркотика, као и трговину људским органима.

И, гле! У недавном интервјуу за косовске медије Дик Марти изгледа као првачић кога је позвао директор школе зато што је разбио грудвом прозор. Изненађује тон извињавања у интервјуу: „ни секунде“ није посветио разговорима о Косову за време посете Русији, или, 'Дајем вам часну реч да ни један материјал из Србије нисам искористио приликом припреме извештаја'. А српским истражитељима представник Парламентарне скупштине СЕ саветовао је да се више баве својим радом, а не пи-аром. Јасно да је Марти извео сопствену истрагу, али зашто при томе не би искористио оно што су урадиле све стране, између осталог српска? Ради веће објективности.

Још у интервјуу за косовски ТВ-станицу правник Марти игра омиљену игру дипломата и политичара под називом 'нису ме добро разумели'. Наводно, нигде у реферату Марти не каже да је Хашим Тачи директно учествовао у трговини органима, да је реч о људима који су му блиски, али тешко је поверовати да Тачи никада није чуо за злодела.

Српски листови се питају: да ли Дик Марти мења песму? Чиме је то условљено:

елементарном жељом да умири Приштину и да је орасположи у потребном правцу уочи преговора са Београдом, или нечим другим о чему ми за сада можемо само да нагађамо? Мислим да ће то постати јасније после дебата у Парламентарној скупштини СЕ, које су заказане за 25. јануар. Како било, чак и ако Марти мења песму, онда у њој Хашим Тачи ипак неће постати позитиван јунак. Говори историчар балканолог Георгиј Енгељгардт:

„У раду Хашког трибунала за бившу Југославију један од кључних је био принцип тимске или командне одговорности, на основу које је низ оптужених било осуђено на казне затвора. Јасно је да Тачи није хирург и да није сам оперисао жртве. Али ако су то чинили људи који су му били потчињени и чија дејства је он морао да контролише, онда после Мартијевог интервјуа косовским медијима стање ствари за косовског премијера никако се не побољшава“, каже наш саговорник.

Мисија Еулекса је у међувремену приступила истрази оптужби које се садрже у Мартијевом реферату, а тужиоци Парламентарне скупштине СЕ и Косова траже помоћ у истрази у Албанији, која се из неког разлога као ватре плаши сваког помена случаја црних трансплантолога.

Малтене најактивније од свих за свестрану истрагу залаже се сам Хашим Тачи. Други избор осим да се куражи, он нема. Паметан човек, премијер самопроглашене републике, схвата да негде међу страницама Мартијевог реферата он у принципу може да пронађе авионску карту за Хаг.

Лидери косовских Албанаца, који су доспевали у Хаг, необично лако су излазили суви из воде – каже Георгиј Енгељгардт. Али Мартијев реферат је озбиљан изазов не само за Приштину и њене западне покровитеље, већ и за Међународни трибунал. Не видим никакву могућност за Хаг, после разматрања реферата у Парламентарној скупштини СЕ, да не узме случај Тачија на разматрање, закључује експерт.

Мада, и оно мало оптимизма с тим у вези своди се на нулу ако се само сетимо, рецимо, босанског командира Насера Орића, који је проглашен кривим само за то што није спречио убиства и мучења српских затвореника, добивши од Међународног трибунала две године, после чега је одмах био ослобођен. Јер су две године истекле док су се водила судска заседања...

(Глас Русије)